

sokban, hol a falusi magyar nép zöme lakik, a szaporodás 1.94%. Az ágostai hitvallásuk vagyis a németajkuk idei rendkívüli szaporodási aránya kivételes esetnek tekintendő, az 1886. évben 257 születéssel szemben 237 halálessel szaporodásuk csak 20, 0.35% volt.

A népfelkelő tiszti kijelölésre igényt tartható népfelkelő-kötelezettek érdekében.

Honvédelmi m. kir. minister ur a népfelkelő tiszti kijelölésre önként jelentkezni kívánó állampolgárokkal szemben követendő eljárást a folyó évre, valamint a jövőre nézve is a f. évi 2387. elnöki szám alatt kiadott hirdetményvel szabályozta; melyre annyival inkább figyelmeztetni kívánjuk a tiszti kijelölésre hivatott népfelkelő-kötelezetteket, mivel az idei népfelkelő tisztképző tanfolyamokra felvételt és a folyamódványok beadására csakis a folyó május hó 31. éig terjedő határidő tűzött ki.

A népfelkelő tiszti kijelölésre általában igényt tarthatnak egyfelől a volt tisztek és altisztek, másfelől oly katonailag kiképezett és ki nem képezett egyéb állampolgárok, kik a népfelkelő tiszti tanfolyamot megfelelő eredménnyel végezték. A népfelkelő tiszti rendfokozatba való előjegyzetésre a törvény értelmében általában csak azon állampolgárok pályázhatnak, kik sem a közös hadsereg és a pótartalék, sem a honvédség vagy csendőrség kötelékében nem állanak és hadkötelezettségüknek eleget tettek, azaz sorozás alá már nem kerülnek; továbbá a kinevezetésnek mellőzhetetlen feltételét képezi minden körülmények között a polgári becsület és jog-gyakorlat teljes élvezete. A népfelkelő lovassághoz pályázóktól különösen megköveteltatik, hogy tökéletesen lovagolni tudjanak. Minden pályázótól megköveteltetik a magyar nyelv szóban és írásban való tökéletes ismerete, és hogy általában a tiszti állásnál megkövetelt polgári foglalkozással birjon. Ezen általános feltételek mellett a népfelkelő tiszti kijelölést elnyerhetik:

A) Volt tisztek és altisztek közül:

1. Azon volt tisztek és altisztek, kik védkötelezettségek teljesítése után, kényszerítő indok nélkül leköszöntek, illetve elbocsáttattak és népfelkelési kötelezettségnek alólvetve már nincsenek, azonban a népfelkeléshez önként jelentkeznek s előbb viselt tiszti rendfokozatukba, a volt altisztek pedig hadnagygyá előjegyeztetni óhajtanak.

2. Ugyanily minősültséggel bíró volt tisztek és altisztek, kik koruknál fogva még népfelkelési kötelezettségben állanak, és a védkötelezettségek teljesítése után a hadseregből vagy honvédségből kiléptek, illetve elbocsáttattak és kikről kiváló tulajdonságaik és előbbi katonai szolgálatuknál fogva feltételezhető, hogy mint népfelkelő tisztek is a követelményeknek megfelelni képesek lennének.

3. Volt altisztek, kik azon honvéd zászlóaljnál, melynek területén tartózkodási helyük fekszik, a népfelkelő

tiszti kijelölésre vonatkozó pályázatokat megelőző őszi fegyvergyakorlat alkalmával önként és saját költségükön 6 napi szolgálatot teljesítenek és ez alkalommal beigazolják, hogy a szolgálati nyelven vezényelni képesek: a népfelkelő tiszti kijelölésnél az altisztek között elsőbbségben részesülnek.

4. Népfelkelő tiszttől kijelölt volt tisztek és altisztek, a honvédség őszi fegyvergyakorlatain önként és saját költségükön résztvehetnek;

B) Egyéb állam polgárok közül:

Azon rendfokozat nélküli volt katonák, vagy pedig katonailag ki nem képezett egyének, kik a fentebb általános felsorolt követelményeknek megfelelnek és a kik a hadkötelezettségüknek is eleget tettek, azaz a kik sorozás alá már nem kerülnek és kiváló feddhetlen jellem, hazafias érzület magatartás folytán közintézetekben részesülnek, népfelkelő tiszti kijelölés elnyerhetése czéljából megelőzőleg egy népfelkelő tisztképző-tanfolyamra jelentkezhetnek.

A kizetek közül a népfelkelő tisztképző-tanfolyamot megfelelő eredménnyel végzi és az illető tanfolyam zárvizsgáját megtartó bizottság által is tiszti állásra alkalmasnak találják, a népfelkeléshez egy bizonyos sorrend szerint hadnaggyá fog kijelölteni. A kik közölök további kiképezésök czéljából, a tanfolyam elvégzése után következő öt év alatt kétszer a honvédség őszi fegyvergyakorlatain önként és saját költségükön résztvesznek, a lovasságbiak pedig ezenfelül egy ízben április hó 14. től 30. ig egy honvéd huszár századnál tiszthelyettesi szolgálatot önként teljesítenek, a népfelkelő hadnagy kijelölésüél és kinevezésüél mindig elsőbbségben részesülnek.

A pályázók írásbeli folyamódványaikban felsorolandó adatok s a jelentkező neve, születési éve, állandó tartózkodási és illetőségi helye, a végzett iskolák, polgári állása, nyelvismeretei, a jelentkezés a népfelkelő gyalogsághoz, vagy lovassághoz történik e. a népfelkelő tisztképző tanfolyamot melyik honvéd gyalogfőhadnagy, illetve honvéd huszárezred állomáshelyén kívánja hallgatni (ezek közül több is megjelölhető); a volt katonák részéről még felemlítendő a felavatás éve, a legutóbb viselt rendfokozat, a fegyvernem, melynél az illető szolgált, kilépésének (végelbocsátás) éve, részt vett és mely hadjáratban.

Mindazon állampolgárok, kik tisztek vagy altisztek voltak és népfelkelő tisztekkül a j a n l a t i l a p o k k a l m é g k i j e l ö l v e n i n c s e n e k, a kijelölés iránti kérelmet legkésőbb minden év október hó 1-éig azon népfelkelési járás parancsnoksághoz lehetőleg személyesen nyújtják be, melynek területén állandóan tartózkodnak.

A népfelkelő tisztképző tanfolyam elvégzésére utalt állampolgárok részére pedig a szükséges tanfolyamok jövőre minden évben 3 heti időtartammal a honvéd gyalogfőhadnagyok (az erdélyi részeken Komozsvár, Marosvásárhely, Brassó Nagyszében) illetőleg Boavéd huszárezred-parancsnokság (Erdélyben Marosvásárhely) székhelyén fognak rendeztetni. E tanfolyamok minden év június 17-én veendik kezdetüket.

A felvétel iránti folyamódványok a folyó évben május hó 31-éig, jövőre minden év május 1-éig terjesztendő be azon népfelkelő járás-parancsnoksághoz, melynek területén a folyamódók tartózkodnak, még pedig lehetőleg személyesen adva át. (Megyénkbeli Nagyenyed, Gyulafehérvár, Abrudbánya városok és a nagyenyedi, marosújvári, magyarigényi és verespataki járasok a nagyenyedi 68-ik, Vizakna város, a balázsfalvi, kisenyedi és alvinczi járasok a nagyszébeni 74-ik sz. népfelkelési járás-parancsnoksághoz tartoznak.) A kik a tanfolyam hallgatására kijelölteknek, június hó 14-éig erről értesítettek.

A tanfolyamok szervezete és egyéb gyakorlati kiképzésre vonatkozó határozmányok, az előjegyzés, kinevezés, beosztás, behívás és gyakorlatok ugy a népfelkelő tisztek egyenruházata, fegyverzete és felszerelése tekintetébeni intézkedésekről a városi tanácsoknál és járási szolgabírói hivatalokban közszemlére kitett hirdetményből részletes felvilágosítás nyerhető.

LEVELEZÉS.

Magyarigen, 1888. május 23.

A „Közérdek“ nem hozott a hegyaljáról tudósítást, a mi nem a levelező hanyagságának, hanem azon körülménynek tulajdonítható, hogy nem volt miről tudósítani, már pedig a magyar példabeszéd is azt tartja, hogy: „hol nincs, ott ne keress.“

Már azt hittük, hogy a pünköszi ünnepek, minden multság nélkül telnek el s lám onnan jön az áldás, a honnan az ember nem is várja.

Mert hát mi történik: egyszer csak Bedőházi Béla, Szalánczi László és Balog Ödön fiatal urak azon eszmével rukkoltak ki, hogy ők pünköszt másodnapján egy majális rendeznek s a netalán fennmaradó tiszta jövedelmet Magyarigenben az E. M. K. E. segélyével felállítandó leányiskola javára szánják.

A majális meg is tartatott pünköszt másodnapján, hol hegyalja előkelősége nagy számmal jelent meg.

Miután azonban a multság csakis házias jellegű volt, valami fényes anyagi eredménye nem is lehetett, de annál kielégítőbb volt az szellemileg, a mennyiben oly fesztelen jókedv uralkodott, a minél különbet a vigéletről s barátságos vendégszeretetről híres hegyalja sem látott.

Fennebbiekből kettőt következtethetünk — még pedig örömmel — először azt, hogy a hegyalján a régi jókedv még mind meg van, másodsor, hogy azon meghasonulás, mely a hegyalján az utóbbi időkben leginkább félreértések miatt lábra kelti kezdett, elenyésző félben van s hogy tökéletesen elenyészszék, szívünköl óhajtnak.

A rendezőség — díesretére legyen mondvá — tökéletesen kitétt magáért, nem ki nélt sem költséget, sem fáradságot, ugy a tánczhelyiség jókárú h o z á s s a d i s z i t é s e, mint pedig azért, hogy minden megjelenő jól találja magát.

A közönség csak is a hajnali órákban kezdett oszlani.

R. I.

ben, Consistoriumuk a Tiszteletes Professoratust ki nem rekesztette, mindenkor s most is lóvén a Tiszteletes Professorok közül Consistorialisok, sőt a kik benne nincsenek is, ezen hivatal el nem fogadása miatt nincsenek benne; ugy ezen atyafiságos egységet ennek utánna is készséggel megtartani, nem különben az építendő nagyobb karok közül az egyiket, választás szerint a Nemes Collegiumnak a Mélt. Fő Konsistorium előtt örökre által ígérjük, csak hogy a Nemes Collegium is az egyéb építésre nézve a harmadrészt supplálja most és ezután is, mely iránt a Mélt. Fő Consistoriumnak azt az atyai kegyességét és hathatós ajánlatát alázatosan instáljuk, mely szerint költségeinkhez képest az illendő harmadrészt mind az elmultra, mind az ezutánra a Nemes Collegiumtól elvehesstük, még pedig annál hamarabb, hogy az ácsállér ezen héten, maga tudósítása szerint megérkezendő, kinek és munkásainak, ugy a Szebenből választandó cserepekért s egyéb szükségekre is, honnan fizessünk, már éppen nincsen. Ragaszkodván azért reménylő alázatossággal a Mélt. Fő Consistorium kegyességéhez és ennek az Isten-től leendő bőv megújalmaztatását óhajtván, mely tisztelettel vagyunk

Mélt. Gróff Praeses Ur Nsgod és a Mélt. Fő Consistorium Nagy Enyed, 9. aug. 1795.

alázatos szolgálói
N. Enyedi Ref. Dom. Consistorium
Kilyén János Consistor.
Praeses.
Keresztes Máté
Ref. Püspök.
Ifj. Borsos János a Dom. Consistoriumi
Notarius által.

A főkonsistorium az enyedi egyháztanács ezen panaszlevelét vévén, vélemény adás végett igen természetesen közölte a Bethlen-főtanoda előljáraságával.

Aug. 23-rol kelt és 229-1795. számmal ellátott leiratában. Egyszersmind megrendeli, hogy az előljáraság a Collegium Cassájából az enyedi egyháznak, temploma kiépítéséhez nyújtson segílyt.

Melyet is (az egyház panasz-levele) az arra teendő tudósítás végett — így szól a leirat ide vonatkozó pontja — olyan rendelkezéssel közöl a Mélt. Urak, az Ur és kegyelmeikkel Fő Consist., hogy addig is, mig az meghatározatnánk, hogy Collegium mennyi részben fog

az építésre tett s teendő költségekben segedelemmel lenni, az Ecclesiát mostan a kitelhetőségig költség-gel segíteni neherheltessenek és igyekezzenek, meg-gondolván azt, hogy a Collegiumnak szintén oly nagy szüksége vagyjon a Templomra, mint a Városi Népek és nem idegenek, hanem atyafiak vagyunk“. Anyilatkozat megadása nem is késett, csak hogy nem az előljáraság, hanem az akkori hat professor nyilatkozott 83-1795. sz. alatt április 7-rol.

Igen érdekes nyilatkozat, ez okon egész terjedelmében közlöm ezt is.

A professorok nyilatkozata így szól:
M é l t ö s á g o s R e f o r m a t u m F ő C o n s i s t o r i u m K e g y e s F ő P a t r o n u s U r a i n k !

Az elmúlt aug. 23-án a 229-ik szám alatt kelt rendelését a Mélt Fő Consistoriumnak az Enyedi V. Dom. Consistorium expositiójával s kérésével együtt a Templom építésére való segedelem dolgában 29-én Praesentes alázatos tisztelettel vettük, a melyre az Exctok. Nságtok parancsolatja szerint válaszolunk a következőkben: Mi az Enyedi Templom építésében, mint igen szükséges és Isten díesőségére czélzó munkában soha hátra állók lenni nem kívántunk, sőt inkább magunk privatu nunkból is a lehetőségig igyekeztünk azt segíteni s Isten jóvoltából segítettünk s ezután is, ha élünk, segíteni készek vagyunk. A mi a Collegiumtól való illendő segedelmet illeti, annak kiadására kezünköl vagyjon ugyan a Mélt. Fő Consistorium parancsolatja s a Mélt. Curaturatus egyezése s ahhoz képest eddig is szépen adtunk ki pénzt a Cassából ezen szent czélra, de hányadrészt kelljen kiadnunk azon summának, a mibe az egész épület fog kerülni, fixé még meg nem határozatatt és ennek a tartálitásra való meghatározása nekünk is tetségünköl felül mulja. Azt adják ugyan fel a V. Dom. Consistorium részéről a mint látjuk, hogy közölünk némelyek a Collegium részéről harmadrész költséget beszéltettek, mikor az építésről megindult a beszéd, de ha ez ugy volt is, a melyet nem vitatunk, soha ez a Mélt. Curaturatus és Professzoratus egyezéséből nem esett, következős képpen egész ereje nem lehetett. Ugyancsak megeshetik, hogy az a kar, mely a Collegiumnak fog választatni, ex fundamento felvétetvén s aesti-

máltván alkalmasint fog közelíteni az építésre menendő költség harmadához, és így ebben a tekintetben nem nagy difficultásokról lehetett volna Consistorialis M. Atyáinkfiainak képződni.

A mi pedig a collegium részéről való ezen segedelem kiadásának Conditioját illeti, a melyeket a Dom. V. Consistoriummal subscribáltatni kívántunk*) azok az ide adaludolt formularekből megálthatók s megítélhetők. Mi ingyen sem gondoltuk, hogy ennek ily gyűlölséges magyarázatot lehessen adni, a minemüt itten, két-három ember adott. Jó szívvél rá állunk arra is, hogy a szók ahárhogy s miképpen változtatódjanak a formulareban, csak a dolog iránt, mely nekünk elemnkben volt s melyben semmit egyebet nem néztünk a közjónál, megmaradjon és Ö Klmek annak megtartására írásban ígérjük magokat. A dolog tehát a mit kívántunk s kívánunk csak ez: 1° Hogy egyik kar választás szerint legyen in perpetuum az Ifjuságé; 2° Hogy a papságra való candidatióból a Professoratust ki ne rekeszék.

Mint hogy pedig ugy is tökéletesen kirekesztethetik a Professoratus, ha jelen léssen a Consistoriumba, mert kevesebb vótuma lóvén, eshetik Casus, hogy legkisebket sem fognak hajtani javaslatokra s ítéletekre a Professoroknak: Erre nézve kívántunk s kívánjuk 3° Hogy mikor Candidatiok lesznek, ne mehessen be olyan is a Candidatióba, a kit egy Professor sem adpróbálna, hanem csak olyanok lehessenek candidatusok, a kiket nemcsak Consistorialis M. (Mi) Atyáinkfiainak, hanem a Professoratus is alkalmasoknak s méltóknak ítélne az Enyedi Cathedralra.

Ez az utolsó Conditio már az, a melynek hallására oly nagy tűzbe jöttek vagy két Consistorialis aai, hogy ott miudjárt a kik jelen voltunk szemünk eleibe azt lobbantották, hogy ezzel a Professoratus Hierarchiát akar fel állítani, az Eccl. s Consistorium jussát opprimálni, despotismust gyakorolni s több Consistorialisok Cipacitásokban, lelkiismeretekben gancoskodni, azokat rossz

*) Ezen újabb szerződési fogalmazvány, melyre a professorok által itt hivatkozás történik, mely az 1794-ben már aláirt szerződésből némely pontjaiban ugy látszik eltér s ép azért az enyedi egyház előljárasága nem is irt alá, az erdélyi egyházkerület levéltárából is hiányzik.

VEGYES HIREK.

— **Hivatalok megvizsgálása.** Báró Kemény Kálmán főispán, Csató János kir. tanácsos alispán kíséretében a gyulafehérvári városi tanács s az alvinczi és kisenyedi szolgabírók ügykezelését megvizsgálta — s azt szabályosnak találta, csupán az utvátság-pénzek behajtásában szeretett volna szebb eredményt látni.

— **Nagy László Szilágyosmlyói esperes leányát,** Erzsikét, e hó 21-ikén eskették össze Vischán Elek kir. aljárásbíróval. Az esketési szertartást Diószeghy Miklós ev. ref. s. lelkész végezte. Boldogságot kívánunk a fiatal párnak!

— **A Gyulafehérvári ref. egyházmegyében** Egyházközségi képviselőkké választottak: Onodi Veress Sándor és Molnár Albert abrudbányai ref. lelkészek.

— **A nagyenyedi alsófoku iparos iskola** ez évi záró vizsgálatai folyó hó 31-én délután 3 órakor kezdődőleg tartanak meg a polgári fiúiskola helyiségében. — Ajánljuk az érdeklődők figyelmébe.

— **A nagyenyedi önkéntes tűzoltó egylet** folyó hó 31-én délután 5 órakor nagy gyakorlatot tart, melyre zeneszóval vonul ki. — Ugyanezen közhasznú egylet június 10-én, délelőtt tiszta tiszta közgyűlést tart; délután pedig nyári mulatságot rendez.

— **Nyári mulatságok.** Egy hét alatt két nyári mulatság is lesz, ha Jupiter Pluviust sikerül az illető rendező naponta rendezni szokott előadásai elnapolására bírni. Az egyiket e hó 30-án a főiskola ifjúsága, a másikat június 3-án a nagyenyedi polgári olvasó-egylet rendezi. Mindkettőnek szép időt s nagy közönséget kívánunk.

— **Jégverés.** A május 20-ika körüli szokatlan hőséget (25. 26 R°) 21-én szelcs zápor váltotta fel, mely Nagyenyed környékén csak kevés jéggel volt keverve, de Miriszlón tul egész a virágos völgyig s Marosujvá, Csucs Bükös, Istvánháza, Ozd és Csekelaka határára sűrű jég-hullással változott s vett értecsüléseink szerint, az őszi vetéseket egészen lecsepülte, a szőlő és gyümölcstermést különösen Bükösön teljesen megsemmisítette. Az azután beállt nagy hideg nagy aggodalommal töltötte el a gazdákat, hogy Orbán-napja fagygyal fog beköszönteni. E veszedelemtől azonban megmenekültünk s a meleg lassankénti emelkedése jobb kilátásokkal biztat.

— **Kolumbási legyek** nagy csoportjai leptek el az abrudbányai határt a közelebbi forró napokban. A beállt esőzés és lehülés alkalmasint végetvetett garázdálkodásuknak.

— **A Piilis** s a szomszédos mészszikkák másfél napig hóval voltak elborítva, mely a hegyeknek az aljág húzódtól le s jókora vastagságu lehetett. Pántekeu a hó teljesen eltűnt.

— **Vérezgő eszmadia-legény.** Prés a Péter benedeki eszmadia-legény vizsgálódásban elvén Kiorán Zachariással, ennek neje kis forgó pisztolyból 3 lövést tett, melyek közül kettő nem talált, a harmadik pedig a szegycsont alsó végét érvén, a mellkas felületén jobbra

tért s a bordák közt akadt meg, honnan dr. Farnos Árpád a kis löveget kíméltette. Az indulatos legény Kiorán Zachariásra is lőtt, de nem talált. Ekkor maga ellen fordította a fegyvert, de itt már nagyobb kímélettel járt el s bal csipőjén csak jelentéktelen horzsolást okozott. A megsebesített asszony a megyei kórházban van ápolás alatt s állapota eddig nem ad okot aggodalomra. A tettes a járásbírósi büntetésben elmékedik hevessege várható következményei felett.

— **Vettük** a következő gyászjelentést: Alólirottak mélyen megsomorodott szívvel jelentik a felejtethen férj, apa, fia, testvér és rokon Dr. Kremautzi Ottó m. kir. bányász és erdősz. akademiái tanársegéd urnak f. hó 14-én éjjel 11 $\frac{1}{2}$ órakor élete 29-ik és boldog házassága 3-ik évében hosszas szenvedés és a halotti vég-szentség feiadása után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 16-án d. n. 4 órakor fogtak a r. kath. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szt. mise áldozat f. hó 17-én d. e. 10 órakor fog a boldogasszonyhoz címzett plébánia templomban az egek urnák bemutatatni. Selmezbánya, 1888 iki május-hó 15-én. Áldás és béke poraira! Dr. Kremnitzky Otóné szül. Pálffy Berta mint neje. Kremnitzky László Kremnitzky Sára mint gyermekei. Kremnitzky Pálffy Jakab mint atyja. Kremnitzky Amandus Kremnitzky Mari férj. Bertalan Miklósné Kremnitzky Aladár Kremnitzky Emil Kremnitzky József mint testvérei. Pálffy Samu mint após, és neje Kompothy Ágnes mint anyós. Boér Béla és neje Pálffy Ida Cseh Margit férj. Kremnitzky Amandusné Bertalan Miklós Pálffy József és neje Henrich Ilona Krajcsovicz Béla és neje Pálffy Gizella Palmer Andor és neje Pálffy Margit mint sógornok és sógornők. Ifj. Pálffy Samu mint sógór.

— **Kulinyi Márton** tehetséges komikus színész, ki közönségünk is oly gyakran hangolta jó kedvre, közelebről Aradon meghalt. Övegyet s két kis gyermeket hagyott hátra.

— **Büvészeti előadás.** Giovanni Merelli német királyi büvész ma este is igen érdekes előadást rendez a régi váróház nagytermében. A mutatványok — mint lapunk egyik barátja, személyes meggyőződés alapján állítja — valóban meglepők s megnézésre érdemesek. Hétfőn délután fél 5 órakor tanuló-előadás és este 8 órakor utolsó, bucsu-előadás lesz.

— **Szakáll Antal** „a magyar Shakespeare-Moliere recitator” arról értesít, hogy Nagyenyeden a jövő hét valamelyik napján műsorral a tisztelet rendez a következő műsorozattal: 1. „Az örült” Petőfi-től. 2. „Nem tréfáltam én” Tóth Kálmántól. 3. Shakespeare: „III-ik Richárd király”. Anna hercegnővel nagy jelenete (recitatio.) 4. „Az utolsó alamizsna” Petőfi-től. 5. Moliere: „Tartuffa” Elmiraival való két jelenete a lelélezéssel (recitatio.) 6. „Angyal és ördög” Szász Károlytól. 7. „A beteg és az orvosok” Gregustól. 8. Schiller: „Haramiak”-jából Moór Ferencz nagy jelenete a 4-ik felv. ből (recitatio.) „Richard-Tartuffa”-tanulmány, jelesebb művészek alakítá-

sának magyarázatával. Ezen érdekesnek ígérkező szavalati estély különösen az érettebb tanuló ifjúságra is nagy vonzerőt gyakorolhat, mint oly műfaj, melyben nálunk igen ritkán gyönyörködhetünk.

— **Vasut-megnyitás.** E hó 19-ikén nyílt meg nagy ünnepélyességek közt a Vranja-úszkúbi vonal, az első vasut, mely Nyugat Európát közvetlenül köti össze a török birodalom keleti felével. Budapest — Szerbián át Salonikival. A törökök némi féltékenységgel nézték az első vonatot, az országukba tolokodó jövevényt, s mielőtt területükre becsatolták, három kost ölték le s a kiomlott vérről bemázolták a vasuti sineket, mint monák engesztelő áldozatként azon szerencsétlenségekért, melyek e vonalon történhetnének. Az állomásokon katonaság s népes kiváncsi közönség, a török birodalom mindenféle tarka-barka népe fogadta a nemzetközi bizottságot. Vajha hazánk kereskedői s iparosai hasznokra fordítják a Kelettel most már oly könnyűvé vált közlekedést.

CSARNOK.

A buborék báró.

Elbeszélés.
Edeles Lászlótól.
(Folytatás.)
V.

Tiszteletes tudós Lenzegi Gerő uram nagyon rosszul járt volna, ha ajtót nyit vala annak a kézzel-lábbal hadonászó Pundriának a papi lakou. Először is magára haragította volna az egész Kozma-családot, pedig azok a szoptatós gyermekekkel együtt egy utcát tettek ki. Ördög legyen. Másodszor pedig el lehetett volna készülve, hogy kepejét először a csürhöz ütök s úgy viszik el neki, végezetül pedig, hogy Kozma Andris, guynevén Pundri, a legelső visitation bapaszolja a nagytiszteletű esperes urnak, a miért azokon a meleg nyári vasárnap délutánokon nem magyarázott bibliát.

Lenzegi Gerő mindezeket elgondolta s jobbnak látta kihallgatni az előtte hadonászó részeg embert, részeg embereknek pedig az eszejárásuk furesza. Egy füst alatt hadarta végig az ő lelki pástora előtt, hogy az a kancsi, görbe lábú mester megverte az ő kedves Furkó fiát, a ki pedig olyan pompás kukkot tud a parochia falához vagdosni. Meg hogy az a szájás Bózi mikép fűz azta ki az örmény boltosnét; meg hogy az ő komája, Abel, mennyire megdicsérte a tiszteletes urat a mult vasárnap predikációjáért.

A lelkész türelmetlenül vágott közbe:
— De az istenért, András szomszéd, mi bajom van nekem ezekkel?

— Igaz a! Mir hogy el ne felejtse a tiszteletes ur a szavát, mindjárat elmondom én azt is. Máresak ne tessék haragudni, de azt el kell mondjam, hogy mi nyomja a szívemet. Én a feleségemtől el akarok válni. Meguntam, mást akarok elvenni.

Hogy tehát az Enyedi első Pap, a kit egyedül a Kollegium fizet, nem szolgál rendszeren e Catedrán, hanem egy más T. Atyafi, a felső rendelések szerint, Püspöki Káplány név alatt viszi a szolgálatot és annak csak az Ecla fizet, az nem a Kollegiumtól vagy, hanem azoknak tetszett úgy rendelni, a kiktől függen mindnyájan köteleztünk. Ezenkívül még a 2-ik T. Parochus Atyafinak fizetését is, szépecske részben potolja a Kollegium, tüzi fát elegendőt engedvén hordatni számára a maga Erdéjből, a mely legalább 60 frtot s többet is feltészen.*)

Ezekből tehát Exetok, Ngtok méltóztatnak az egész dologról itélni és oly formán tenni a rendelést, a mint jövedőre nézve is leghelyesebbnek, legjobbnak fogják látni. Alázatosan kuustáljuk azért eziránt való bővebb rendelkezéseket Exellentiatoknak, Nagyságtoknak, mégpedig mentől előbbecske lehetne, nehogy a Dom. V. Consistorium részéről, a pénznek épen olyan bőven való ki nem adhatásáért, a mint kívánánk, ismét panasszal, terheltessenek Exetok Ngtok. Továbbá Kegyes grátiajokban ajánlottak örökös tisztelettel maradjunk

Miltóságos Fő Reform. Consistorium Exellentiatok, Nagyságtok.

N.-Enyed. 23-ik febr. 1795.

Alázatos szolgáló
Nagyenyedi Professorok
Nemegyei János m. k. H-repei Ádám m. k.
Bentő Ferencz " " Benke Mihály " "
Bodola János " " Mohai Károly**) " "

*) Ez a fajáradóság nem tévesztendő össze azzal, melyet az enyedi nagy pap, fejedelmi hagyomány alapján élvezett a Bethlen-főtanoda felenyedi erdőségeiből. Az enyedi ref. nagy papi állomás a főtanoda felenyeli muzsina erdőségei 1/4 részének volt tulajdonosa. Ezen tulajdonjog végleg 1812-ben adatott fel, mikor az enyedi két pap fizetése egyenlősített s a főtanoda örök időkre kötelezte magát, hogy az enyedi papoknak személyenként éventén 15—15 öf fát fog kiszolgáltatni a Felenyed Muzsina erdőségeiből. Az erd. ref. egyház levéltára.

**) Ezen felterjesztés, valamint az enyedi panaszlevelenek eredeti példányai az erd. egyházkerület levéltárában őriztetnek.

(Folytatás köv.)

lélekkel láttatik vádolni igyekezni stb. A mely gyűlölséges inconsequentiaik közül nem volt soha semmi, szive szikrájában is a Professoratusnak azon Formuláré irásában. Jó szívvél és a terminusokban valami accomodatoria mentünk volna, de oly nagy lett hirtelen az indulat, hogy lehetetlen volt csendesíteni, nevezetesen két vagy három emberben s azonnal a Mélt. Főconsistoriumhoz való folyamadás is azon bevenyiben a dolognak megállíttatott s még az nap ex-ecutioba vétetett.

Mi ugyan az Enyedi Dom. V. Consistoriummal, melynek nagyrészt tagjai is vagyunk semmi Colisioba lenni nem kívántunk s nem kívánunk; az atyafiságos szeretetet mindenkor híven fenntartani s gyakorolni törekedünk. De a feljebb kitett 3-ik Conditiona kívánástól, minthogy a csekély vélekedésünk szerint, az atyafiságos szeretettel is igen szépen megegyezik, jószántunkból most sem állhatunk el, hanem, ha épen az Exetok, Ngtok hatalma s parancsolatja által erre kényszerítettünk. Mert nekünk enélkül ismét csak olyan Casusokat lehet magunkra várunk, a minőnők iten eddig csak a miértünkre is történetek. Megesett t. i. az, hogy egyen-egyen akkor tudtuk meg, kilészen Enyedi Pap, mikor már meg is hivatott s ígérkezett volt. Megesett, hogy nagy gyűlésében az Eclának, a hová minket is behívtanak, tulajdon magunk személyes jelenlétünkben, nagy megszegeenyítettésünkkel, ecclesia végzés szerint akartak némely Consistorialis atyánkfiai minket in perpetuum kirekeszteni Consistoriumokból és csak egyedül a Rectornak engedni abban egy vótumot a Kollegium részéről. A mely czéljokról ugyan azután, pronunc lettek, mikor látták, hogy az építésben a Kollegium Cassájára nagy szükség lesz és hívtak be mindnyájunkat, de némelyek közülünk, ezen Casus miatt esett maguk megszegeenyítéséből be nem mentek.

Igy lévén tehát a dolog, hogy lehetünk mi biztonságban aziránt, hogy ő Klmek, megépülvén a Templom, nem fognak ismét így banni mivélünk, ha most erre irásban nem ígérk magukat. Így aztán megfog az önként esni, hogy többen lesznek közülünk, a kik fenntartván azonban minden atyafiságos szeretett, a Dom. V. Consistorium tagjai lenni nem kívánunk s nem fognak s könyönyen redukálthatatik a szám a feljebb előmondott Casus szerint csak egyre is.

Nekünk Kegyelmes és Méltóságos Uraink! magunkra nézve igen türethető akarkik légyenek itten Papok, de a Publiciumra s kivált Papságra menendő Ifjainkra nézve akarnok, ha nekünk is legalább annyi szavunk lehetne hozzája, a mennyit az illendőség és közjó tekintete, az Ecla és Dom. Consistorium javainak is minden sérelmek nélkül kívánna.

Inferallatik a velünk közölt feladásban az is, hogy a papi fizetéshez való Concursus határozhatná s proportionálhalna leghelyesebben a candidatioba való befolyását a Collegiumnak.

Hihetősen az az értelme van annak, hogy ezután is csak annyiban influálhasson a collegium ezen dologba, a menyiben csupa magok tetszések szerint a M. Consistorialis atyánkfiaiunk tetszeni fog engedni. Mert igen sokszor világosan emlegetik nekünk, hol egyik, hol másik, hogy a Collegium a papi fizetésre semmit sem concurál. Holott az Enyedi Tiszteletű első Parochust egészen, egyedül a collegium fizeti.**)

Mert épen annál fogva rendelte a Mélt. fizettetni a a collegiummal az itten lakó Tiszteletű Ref. Püspököt, hogy a Püspök itten való lakásakor mindenkor Enyedi első Parochus lévén, a Collegium is köteleztetik a papi fizetésben illendő részt venni.

Megtetszik ez sok más rendelései között a Mélt. Fő Consistoriumnak csak abból is, a mely kelt 9-ik Máji 1784. Szebenben, melyben a fizetésnek mennyisége határozatlik meg ilyen szókkal: „Eiszt. Püspök Urannak, mind az ennek előtte való rendelkezések szerint ab offo N.-Enyedi első papnak a Collegiumtól mint egyszerű mind annak is ordinarius Papjának esztendőnként való fizetése a következőképpen leszzen stb.**)

*) Nem a régi nagy pap, hanem a püspök-pap. Nevezetesen, hogy a Bethlen főtanodának azon korbéli tanárai, kik eme kérdést tisztán és teljesen ismerték, a főtanoda által az Enyeden lakó püspöknek mint papnak adott feltárári fizetést, határozottan enyedi papi fizetésnek lenni tudtak, ilyenek ismerték, ilyenek jelenték ki.

**) E dolgozat rendén „Az erd. ref. püspökség székhelyének állandósítása Nagyenyeden” cím alatti közleményben, említettem volt, hogy a Bethlen főtanoda által az Enyeden lakó ref. Püspöknek, mint enyedi rendes (ordinarius) első papnak kiszolgáltatni kellett fizetése végleges szabályozása tárgyában a főconsistorium két enyedi professort 1784. febr. 20-ra N.-Szebenbe idézett. Ugy látszik az akkor folytatott tanácskozás eredménye a lett, hogy ezen fizetés ügy 1784. májusban végleges megoldást nyert és pedig oly módon, hogy az Enyeden lakó püspök, mint az enyedi egyház rendes papja a Bethlen-Főtanodától kapjon nem egy egész professzori fizetés, a mint a főconsistorium által sürgetve volt, hanem ennek csak 1/2-ét. Ezen járandóságot szolgáltatja ki ma is a Bethlen-főtanoda a Kolozsvárt lakó erd. ref. püspök részére.

Az ifju pap nem tudta nevetés nélkül megállani. Tréfásan kérde Andrásról:

— Hát aztán kit venne el, ha Zsuzsától elválasztanók?

— Nagy sor az, tiszteletes ur, hogy megmondjam. Hát, hát... az Apezi Balázs báró feleségét...

— Hiszen annak nincs felesége, szomszéd?

— Hogyne volna? Hát az micsodája neki? De el akar válni tőle, mert a Bodoni Sándor leányát akarja elvenni, abból a városból, hol még torony sines s mégis városnak csufolják.

— Kit akar elvenni, András az a báró?

— Bodoni Annuskát...

Felsziszszent e névre az ifju pap. Mint kaliczájába zárt tigris járt fel-alá szobájában. Mondhatott már akármit Kozma András, nem hárított ő abból egy árva szót sem. Tompa, siketítő zugással sutogta a fül szünetlenül: „Bodoni Annát, a te Annád, viszi Apezi Balázs báró s úgy fogja azt hívni: én szentem, én angyalom, én mennyországom!...”

VI.

Végig zugott a korhadó fűzfák között a száraz áprilisi szél. Megesapdosta a száraz tönköket az azok különös hangon adtak kifejezést fájdalomnak. A mellettük álló ifju fűzfák új levelekkel, hajlós ágaikkal pajzánul játszottak a széllel. Meg-meghajtottak s mosolyogva emelkedtek fel; mintha gunyolni akarták volna az öregeket. Pedig jó lett volna, ha nem boszantották volna, mert a csikós-kert mellett felakadt tutajoknak egy cseppet sincs innyükre a szélnél játéka. Az a Kolontos Peti felakasztotta a porondra a tutajt s bizony jó öreg estve lesz, mikor le tudják venni onnan. Mert nem tréfa dolog az ám. Belemászni derekig a jeges Marosba, ott kettévágni a guzsokat s egyenként szállítani le a gerendákat. Korhojják is eleget Petit, de az rájuk sem hederít. Ott melegíti gémberedett tagjait a parton rakott tűz mellett s belebámul a lenszegi kastély parkjába. Elnézi, hogy miképp sürgölődnek a kertészlegények; miképp rakják ki a csoportokat kövel; miképp dévajkodnak az odavetődő udvari fehérnépséggel.

Mégcsak egy gerenda volt hátra. A kalauz haragosan szólította oda Petit. A jótékony tüztől fellemegeedett legényke mérgesen szállott be a hideg Marosba. Oda huzódott a Kozma Andris fertályához s odaszegzezi a hevedert a kormányhoz.

A nap bucsuzó sugarai megtörték a víz hullámaiban s valami esodálatos fényvel vonták be az ott dolgozó tutajosokat. Elkezdve a „sugó“-tól, le egész a sárpataki gátig, mintha arany színnel vonta volna be a nyugoti ég felhőrostjait között átszűrődő napsugár. A rezgő napsugarak lágyan enyésztek el a csobbanó hullámokban. Eltávozt ruczák siktva hullottak le a fényes habokba. A park fái közül lassu ének szólt napsugaras szerelemről, édes-fájó szenvedélyről.

A szegény tutajosok pedig alig-alig várták, hogy vacsorához ülhessenek. Egyedül Pundri nem ment el a vacsorára. Ott maradt a maga tutaján s hallgatta a parkból szóló éneket. A merengő dal tovább is hallatszott. Mintha a csalógány énekelte volna panaszát az éjszaka csendes árnyainak. Pundri pedig szeretett volna oda rohanni, azt a dalos ajkát égő ajkára tapasztani s kiszívni lelkét. Nem jutott eszébe, hogy neki nem szabad szeretni, szívének nem szabad dobogni, másról álmodni, mert neki szép, ifju felesége van otthon. Mintha az ördög ült volna a szívébe, úgy kitörtülte onnan még a kicsi fiát is. Alig-alig várta, hogy társai elnyugodjanak. Kingrott a partra s a harmatos réten felfutott a hajóig. Lihegve érkezett oda. Átment azon s a parkig meg sem állott. Percz műve volt, hogy annak kerítésén átugorják.

(Folytatása következik.)

KÖZGAZDASÁG.

A kisbirtokosokról.

(Folytatás vége.)

Vannak más igen hasznos gépek is, ilyen a vetőgép. Hogy a géppel való vetésnek milyen sok a jó oldala, a ki pedig nem tudná, nézze meg a legközelebbi nagyobb gazdaságban, hogy hogyan néz ki a gép után kelt vetés, s azt hasonlítsa össze a maga kézzel elszórt vetésével. A sorba vető gép a magot olyan helyre és mélyre juttatja, hogy az biztosan kikel, ha a mag csiraképes.

Géppel szép és egyenletes vetést tudunk végezni, minőt kézzel nem tudunk tenni, és emellett igen sok vetőmagot takarítunk meg. Ha géppel vetünk, akkor biztos tudjuk hogy ebbe a földbe menyi gabona kell, míg ha kézzel vetünk, akkor nem tudjuk, mert vagy többet vagy kevesebbet vetünk, így pl. a hóvá kézzel 10 rékát vetünk, ott géppel 8 rékánál többet nem kell vetnünk, s így ha egy évben 30 napon át géppel vetünk, a magmegtakarításból már a gép nagyrészt kifizeti magát.

Egy 20-30 hold földdel bíró gazdának bajos egy olyan géppel, a minék a munkáját kézzel is elvégezheti. kiadni egyszummába 300 frtot, azután ő a maga pár hold vetését elkészíti, s azután a drága gépmunka nélkül álljon az egész esztendőn át. Ez bizonyosan helyes okoskodás,

de mindjárt másképp áll a dolog, ha össze áll 4-5 gazda vagy még több is.

Jó vető gépnek bizonyult a „Hungária Drill“, ára 300 frt, napi munka végezmenye 7-8 m. kapható Kühne G. gépgyárosnál Mosonyban, továbbá egy olcsóbb, Schmit sorbavetőgépe, ára 100 frt Fehér Miklós budapesti gépgyárosnál.

Ilyenek az aratógépek is, melyek 100-150 hold letakarításnál nagyon meghálálják magukat s ma már úgy vannak szerkesztve, hogy oldalos helyeken is dolgozhatnak velök, ára Samuelson-féle aratógépnek 450 frt Budapest, továbbá az Omnium-féle 400 frt.

A jó rosták és magválasztók szintén nevezetes gépek ma, mert ezek által teheti a gazda piaczképessé terményét, ezek árát emelheti s még a jó kiválasztás és osztályozás által magját nemesítheti is. A kis gazdák ily rostákat legczélzárban társaságban szerezhetnek be s használhatnak, mivel a szépen kitisztított gabonáért egy pár hatossal többet fizetnek.

A választó rosták is hamar kifizetik magukat, sőt szivesen ki is béreltik azokat, s magam is tudom, hogy egy választó rosta után egy frt napi bért is megadtak. Bernolett-féle osztályozóknak ára 90 frt, kapható Vidacs István gépgyárosnál Budapesten. Buza és hosszú magvakból kiválasztására (konkoly, búkkönyv stb.) használják a Trieurökt, ára 130 frt, kapható Grossmann és Rauschenbach gazdasági gépgyárosnál Budapesten.

A géptársulatok el vannak terjedve a szászoknál, Földvár, Hermány, Prázmár, stb. Brassó földműves gazdái 20 nál több gözcséplőgéppel dolgoznak van heremag cséplőgépjök is ezen társulatoknak, van még számos szecska és repavágó, választó rosták, valamint vetőgépeket is kezdtek használni alá venni. Ott sem ment rohamosan a dolog, csak lassan törtek utat a jó eszközök és gépek. Ott történt az, hogy mikor a szász gazda sor rábeszélés után a faeke helyett befogott a vaskébe, azt találta, hogy két ló is jól viszi az ekét, pedig ő ezelőtt a faekébe hat lovat is elkínzott, felkiáltott erre a szász fia: édes apám mit csinálunk most már a másik négy lóval! De csakhamar belátták az erős megtakarítás előnyét, s a társulás nagy hasznát s most szépen haladnak annak terén előre.

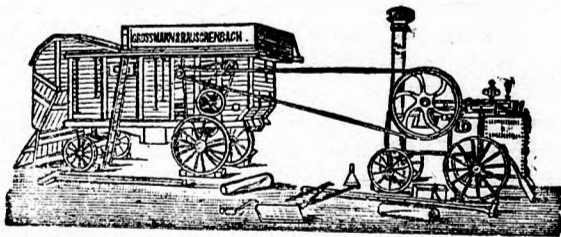
E jó példát a háromszéki kis gazdák is követik, a gözcséplő gépeket társulás útján szerzik be. A heremag cséplőgépek is kezdenek terjedni, mintán a heremag természetét kezdik felkarolni, mert átlátták, felismerték annak nagy fontosságát és elkerülhetlen voltát. Trieurök is vannak pl. S. Gidófalván M. Gy. urnál, melyet csekély bérért a szomszéd falvak lakói használhatják. Ma már a háromszéki kis gazdák kezébe számos gazdasági gépeket lehet találni, az említettek kivül vannak még szecska- és repavágó gépek is.

Nem mondom én: előre, székelyek.

Előre mentek úgy is, hős fiúk.

Társulás jöhet létre még a gazdasági szükségletek beszerzésénél is pl. ha többeknek volna szükségük jó vetőmagra idegen helyről, azt társulva beszerezni sokkal olcsóbban jön, mert a ki egyszerre többet rendel, annak olcsóbban is adják s a szállítási költségben is sokat lehet megtakarítani.

Jó t e n y e s z á l l a t o k a t szintén társulás útján lehet beszerezni és kihasználni. Mert egy gazdaember nem vehet magának külön bikát vagy kant vagy csödört, vagy ha venne is, nem tudná kevés állatján elegendőképen kihasználni, mi ha többen egyesülünk, kevés teher esik egyre s több állat fedezetése által jobban gyümölcsozók a tőke.

Szabadalm. szeges gözcséplőgépek

GROSSMANN és RAUSCHENBACH-tól

BUDAPESTEN.

Tudósítást

gyártmányaink könnyű hajtása,

csékély fűtőanyag fogyasztása,

igen nagy munkaképessége,

a szemek kitűnő tisztítása és osztályozása, valamint erős szerkezete tekintetében

ÖSSZES

eddig számos vevőnk nyujtanak, kiknek névjegyzéke a t. gazda urak rendelkezésére áll.

GROSSMANN és RAUSCHENBACH

első magyar gazdasági gépgyára,

Budapest, külső vácsi-út 7. sz.

Ezekből lehet látni, hogy könnyen megszerezhetjük mi kis gazdák aat, a mivel a nagybirtokos bir. t. i. szövetkezettel társulással, hogy azonban ezek életbelépjenek, ahhoz mindenütt kell valamely erélyes, eszes és praktikus ember, ki életbeléptesse a dolgot s ha egyszer meg van kezdve, fog az menni magától is.

„Kezdj buzgón s már sokra menél,
Halad, a ki meg indul.“

(„Sz - N.“)

Bedő Sándor.

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY

SZILAGYI FARKAS TÖRÖK BERTALAN

Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS

A nagyszabeni általános takarékpénztár

kölcsönöz jélzalog (hypotheka) mellett évi törlesztésre 6%-al, még pedig:

1. félvi törlesztési kölcsönt 6%-os kamattal, 100-zal osztható legalább 500 frtos összegekben 30 vagy 36 félvi törlesztéssel visszafizetendő. A félvi törlesztési részlet teszen 100 frt után

a) 30 félvi törlesztésnél 5 frt 1 krt;

b) 36 félvi törlesztésnél 4 frt 51 krt.

2. félvi törlesztésre kölcsönt 6%-os kamattal, 100-al osztható legalább 1000 frtos összegekben 46 vagy 64 félvi törlesztéssel visszafizetendő. A félvi törlesztési részlet teszen 100 frt után

a) 46 félvi törlesztésnél 3 frt 98 krt;

b) 64 félvi törlesztésnél 3 frt 50 krt.

1000 forintig legalább rugó kölcsönönél 36 félvi részlet törlesztést is — tetszés szerint — lehet választani.

A takarékpénztár engedmény útján más hitelezők (pénzüntézetek, alapítványok stb.) első helyen bekebelezett jelzálogos követeléseit is átveszi avagy beváltja.

A kölcsönkérő felkértek kérvényében határozottan kifejni azt, hogy évi törlesztési kölcsönt kíván és meg kell neveznie a (15, 18, 23 és 32 évi) törlesztési időt is.

A kölcsön közvetítésével meg van bizva: Nagyenyedén UNGERPEK MIKLÓS kereskedő ur.

2-3

Sz. 6349-1887.

tkvi.

Árverési hirdmény.

A nagyenyedi kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy

a nagyenyedi kiségitő takarékpénztár végrehajtható 200 frt tőke és az eredeti 400 frtnak 1885. évi június 30-tól 1886. november 3-ig, 200 frtnak 1886. november 3-tól járó 8% kamata 19 frt 15 kr költségkövetelésének kielégítése végett végrehajtást szenvedők Pacurár Tager és Pópa Linának a nyirmezői 146. számú telekjegyzőkönyvben A+ 1-2. rendszám alatti fekvő 25 frt, Pacurár Todorának a nyirmezői 132. sz. telekjegyzőkönyvben A+ 1. rendszám alatti fekvőbőljutalékára 333 frt 33 kr, továbbá Pacurár Tagernek a 144. szám A+ 1-7. rendszám alatti fekvőbőli feletész jutalékára 212 frt 80 kr megállapított kikiáltási árban a telekkönyvi iroda helyiségében

1888. évi június hó 15-ik napján délelőtt 10 órakor

tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladának.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, övadékképesnek nyilvánított értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverés jogerőre jutása után 2 egyenlő részben 15 és 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbön az árverés megállapított feltételei alólírt tkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Nyirmező község előljárási gánál megtekinthetők.

A kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagyenyeden, 1888. márczius 15.

Sz. 136-1888.

tkvi.

Árverési hirdmény.

A nagyenyedi kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság részéről közzététetik, hogy

Kodrea végrehajtható 419 forint 93 kr tőke, ennek 1886. december 1-től járó 6% kamata, 49 frt 22 kr költségkövetelésének kielégítése végett végrehajtást szenvedők Demeter Jozsifnak a felsőújvári 55 sz. telekjegyzőkönyvben A+ 1-2. rendszám alatti fekvőre 130 frt 70 kr becsértékben, Krisán Juonnak a felsőújvári 46. sz. tkvben A+ 1-7. 9-20. 22-27. 29-30. 32-34. rendszám alatti fekvők 1/6-od része 121 frt 2 kr becsértékben, továbbá Ursz Juonnak a felsőújvári I. Rész 159. sz. telekjegyzőkönyvben A+ 1. rendszám alatti fekvőbőli 1/4 jutaléka 3 frt 90 kr, Vegyán Atyinnak a 84. sz. telekjegyzőkönyvből A+ 1-10. rendszám alatti fekvőbőli felezésére 150 frt 50 kr s ugyanennek a felsőújvári I. Rész 88. szám telekjegyzőkönyvben A+ 1. rendszám alatti fekvőbőli 1/3 részére 160 frt megállapított kikiáltási árban Felsőújvár község előljárási helyiségében 1888. évi június hó 5-én d. e. 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladának.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított övadékképesnek nyilvánított értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverés jogerőre jutása után 30 és 60 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbön az árverés megállapított feltételei alólírt telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Felsőújvár község előljárási gánál megtekinthetők.

A kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagyenyeden, 1888. márczius 7-én.